

▲ Voetballertjes van DVSU uit Utrecht vieren hun doelpunt. FOTO RIJLD VOEST

De dag van hun leven

De sportvelden van VSC in Utrecht waren zaterdag het decor voor de achtste editie van de G-Challenge. 160 voetballers met een beperking uit heel Nederland hadden de dag van hun leven.

Rik Bakker
Utrecht

Voor Rody was het zaterdag een belangrijke dag. De benjamin in het team van DVSU Forza Friends speelt nooit wedstrijden. Hij traint alleen en het G-Challenge toernooi was voor hem daarom bijzonder. Omdat zijn vriendinnetje meespeelde deed hij nog eens extra zijn best.

Niet alleen voor Rody, voor alle 160 spelers met een lichamelijke of geestelijke beperking was de achtste editie van de G-Challenge een

feest. De velden van VSC aan de Koningsweg in Utrecht waren een speelparadijs voor benjamins, junioren en senioren. Velen voetballen als een Messi of Ronaldo. Het verschil zat hem in de pure ontlasting na een doelpunt of het oprechte verdriet bij tegenslag.

G-voetbal in Utrecht maakt een gezonde ontwikkeling door. Sinds de eerste initiatieven, tien jaar geleden, biedt een groeiend aantal verenigingen mensen met een beperking de mogelijkheid om te voetballen. PVCV uit Vleuten is opkomend en Nieuw Utrecht

broedt op plannen. Elinkwijk doet pogingen. OSC - de combinatie van Odin en Sterrenwijk - was zaterdag voor de eerste keer deelnemer. Bij DESTO, Delta Sports, DVSU en VSC is het draagvlak inmiddels voldoende gebleken.

Draagvlak

Dat draagvlak is belangrijk, zegt Henk Jan Vos, bij DVSU verantwoordelijk voor het G-jeugd voetbal met bijna vijftig spelers. „Je ziet verenigingen vaak beginnen met één iemand die enthousiast is, maar waar het na drie jaar doodbloedt. Het is belangrijk een goed kader te hebben, maar vooral draagvlak te hebben binnen het bestuur.” Geduld, liefde voor voetbal en kennis van de beperkingen van de spelers zijn volgens Vos voorwaarden voor een goede begeleiding. Het streven is om men-

sen in het reguliere voetbal te laten meedoen. Een nobel sterven, maar in de praktijk lang niet altijd haalbaar, weet ook Marcel Selier, de vader van de achtjarige Ramon. Omdat de lichamelijke beperkingen te groot zijn heeft Selier niet de illusie dat zijn zoon ooit bij de 'gewone' jongens gaat spelen. Maar sport en voetbal hebben een enorme impuls gegeven aan zijn ontwikkeling. „Als je een kind met een beperking hebt is de valkuil dat je hem wilt beschermen. Daar willen wij uitbreken. Laat hem maar vallen.”

Ramon kon op de G-Challenge volgens Selier helemaal zijn ei kwijt. „Omdat hij hier voetbalt met kinderen die fysiek sterker zijn is dit voor hem een methode om zijn eigen beperking te vinden. G-voetbal is een soort therapie zonder dat hij het door heeft.”